

έγγραφα εκτός του GTR και να ασκήσουν τα ευρισκόμενα στη διάθεσή τους ένδικα βοηθήματα, παραβιάζει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής, δεδομένου του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου θα μπορούσε να εξασφαλισθεί η πρόσβαση στα έγγραφα και δεδομένου ότι είναι δυσχερής η εξέταση των τεχνικών δεδομένων από εκατοντάδες ενδιαφερόμενους υπαλλήλους κατά τρόπο εξατομικευμένο·

— ότι η θέση αυτή αγνοεί επιπλέον την «πρακτική αποτελεσματικότητα» της συστάσεως ενός GTR και τον χαρακτήρα ως *lex specialis* των προβλεπόμενων από τον ΚΥΚ ενδίκων βοηθημάτων για την αμφοιβήτηση ενός διορθωτικού συντελεστή ο οποίος επηρεάζει τις αποδοχές.

3) Τρίτος λόγος που αντλείται από το ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κατά την εξέταση του λόγου περί προδήλου πλάνης εκτιμήσεως:

— κρίνοντας ότι η απόκλιση μεταξύ του κόστους ζωής στις Βρυξέλλες και του κόστους ζωής στο Varese, αφενός, και η μείωση του διορθωτικού συντελεστή του Varese που προβλεπόταν από τον κανονισμό 1239/2010, αφετέρου, δεν αρκούσε ώστε να διαπιστωθεί η ύπαρξη πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και

— αξιώνοντας την υποβολή από τους αναιρεσειόντες δεδομένων εξίσου ορθών και χαρακτηριζόμενων από εξίσου μεγάλη ακρίβεια με τα δεδομένα τα οποία μόνο η Επιτροπή διαθέτει, ενώ η νομολογία δεν απαιτεί παρά την προσκόμιση δέσμης «ενδείξεων» με επαρκή αποδεικτική αξία ώστε να αντιστρέψει το βάρος αποδείξεως και το τεκμήριο περί νομιμότητας του επίδικου συντελεστή.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 1239/2010 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για την προσαρμογή, από 1ης Ιουλίου 2010, των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται στις εν λόγω αποδοχές και συντάξεις (ΕΕ L 338, σ. 1).

Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2013 — Elmaghraby και El Gazerly κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-319/13)

(2013/C 245/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Ahmed Alaidin Amin Abdelmaksoud Elmaghraby (Κάιρο, Αίγυπτος) και Naglaa Abdallah El Gazerly (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: D. Pannick, QC, M. Lester, Barrister, και M. O'Kane, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει, καθόσον αφορά τους προσφεύγοντες, την απόφαση 2013/144/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (ΕΕ 2013 L 82, σ. 54)·

— να διαγράψει την κατηγορία ότι οι προσφεύγοντες έχουν παρνόμως ιδιοποιηθεί δημόσια κεφάλαια και ότι έχει ασκηθεί εις βάρος τους δίωξη στην Αίγυπτο, και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγοντες προβάλλουν πέντε λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο παρέβη την υποχρέωσή του να αιτιολογήσει δεόντως και επαρκώς την απόφασή του να συμπεριλάβει τους προσφεύγοντες στα μέτρα που ισχύουν για το 2013.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη επειδή έκρινε ότι συνέτρεχαν τα κριτήρια καταχωρίσεως ως προς τους προσφεύγοντες, δεδομένου ότι δεν υφίσταται νομική ή πραγματική βάση για την καταχώρισή τους.
- 3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο παρέβη τις σχετικές με τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 45/2001 (¹) και της οδηγίας 95/46/ΕΚ (²) για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν διασφάλισε, αφενός, το δικαίωμα άμυνας των προσφευγόντων και, αφετέρου, το δικαίωμά τους σε αποτελεσματική δικαστική προστασία.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο προσέβαλε, αδικαιολόγητα και κατά τρόπο αντίθετο προς την αρχή της αναλογικότητας, τα θεμελιώδη δικαιώματα των προσφευγόντων, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος προστασίας της περιουσίας τους, των επιχειρηματικών τους δραστηριοτήτων και της φήμης τους.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001 L 8, σ. 1).

(²) Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31).

Προσφυγή-αγωγή της 19ης Ιουνίου 2013 — BT Limited Belgian Branch κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-335/13)

(2013/C 245/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-εναγούσα: BT Limited Belgian Branch (Diegem, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: T. Leeson, Solicitor, και C. Stockford, Barrister)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 19 Απριλίου 2013 με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της στο πλαίσιο της κλειστής διαδικασίας DIGIT/R2/PR/2011/039 και ανατέθηκε το αντικείμενο της συμβάσεως σε άλλον διαγωνιζόμενο·
- να καταδικάσει την καθής-εναγόμενη στα δικαστικά έξοδα·
- εναλλακτικώς, να ορίσει ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα για να εκτιμήσει κατά πόσον η προσφορά άλλου διαγωνιζόμενου τηρεί τους όρους του διαγωνισμού και να αναβάλει την έκδοση αποφάσεως έως ότου ο εμπειρογνώμονας που θα οριστεί υποβάλει την έκθεσή του, στη συνέχεια δε, να ακυρώσει την απόφαση της Γενικής Διευθύνσεως Πληροφορικής («DIGIT») και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα·
- στην περίπτωση που η DIGIT υπογράψει τη σύμβαση Δευρωπαϊκές υπηρεσίες για τηλεματική μεταξύ διοικήσεων — Νέα γενιά («TESTA-ng»), να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που θα υποστεί η προσφεύγουσα εξ αιτίας της παράνομης αποφάσεως της DIGIT.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η DIGIT παραβίασε την αρχή της διαφάνειας και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που προβλέπονται στο άρθρο 113 του δημοσιονομικού κανονισμού⁽¹⁾ και στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ. Τούτο επειδή –λόγω της υπερβολικής αποκρύψεως αποσπασμάτων από το κείμενο της εκθέσεως που συνέταξε η αναθέτουσα αρχή για την αξιολόγηση άλλου διαγωνιζόμενου– η ΒΤ δεν είχε τη δυνατότητα να ελέγξει κατά πόσον η αναθέτουσα αρχή αξιολόγησε ορθώς την προσφορά του αναδόχου.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι η DIGIT, πρώτον, δεν παρέδωσε επαρκή αιτιολογία για την απόκρυψη μεγάλων τμημάτων της εκθέσεως αξιολογήσεως της προσφοράς άλλου διαγωνιζόμενου και, δεύτερον, ακόμα και στα σημεία που η DIGIT παρέδωσε αιτιολογία, η αιτιολογία αυτή είναι απαράδεκτη.

- 2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η μεθοδολογία της DIGIT για την αξιολόγηση των προσφορών παραβιάζει τις γενικές αρχές που εφαρμόζονται στις διαδικασίες δημοσίων συμβάσεων –συμπεριλαμβανομένων των αρχών της διαφάνειας και της ίσης μεταχειρίσεως. Ειδικότερα δε, επειδή (i) ο πίνακας βαθμολογήσεως της DIGIT δεν γνωστοποιήθηκε πριν τον διαγωνισμό και (ii) η ασυνήθιστη μορφή του παρέσχε σε άλλον διαγωνιζόμενο παράνομο πλεονέκτημα.
- 3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι τα σχόλια στα οποία πρόβη η DIGIT στην έκθεση αξιολογήσεως και η αντίστοιχη βαθμολογία της προσφοράς άλλου διαγωνιζόμενου αντιφάσκουν. Η απόφαση πάσχει λόγω των αντιφάσεων αυτών, δεδομένου ότι η παρατιθέμενη αιτιολογία προς στήριξη της αποφάσεως καθίσταται άκυρη.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η DIGIT δέχθηκε την προσφορά άλλου διαγωνιζόμενου παρά το γεγονός ότι η ασυνήθιστα χαμηλή τιμή της προσφοράς αυτής θα έπρεπε να έχει

ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό της από τον διαγωνισμό. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, συναφώς, ότι το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να αναρριχθεί από το επιχείρημα της DIGIT ότι εξέτασε την προσφορά αυτή υπό το πρίσμα των κανόνων σχετικά με τις ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές. Μια γενική αναφορά στην εφαρμοστέα νομοθεσία δεν μπορεί να υποκαταστήσει προσήκουσα αιτιολογία ως προς το γιατί –υπό το πρίσμα της ανάλυσής της– η DIGIT, παρά ταύτα, αποφάσισε να μην αποκλείσει την προσφορά αυτή από τον διαγωνισμό.

Στο πλαίσιο του ίδιου λόγου η προσφεύγουσα προβάλλει επικουρικώς ότι η τιμή που πρότεινε ο άλλος διαγωνιζόμενος με την προσφορά του δεν είναι ρεαλιστική και δεν μπορεί να αντιστοιχεί σε προσφορά που τηρεί τους όρους του διαγωνισμού. Ως προς το σημείο αυτό, η ΒΤ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ορίσει ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα προκειμένου να διαπιστωθεί αν η επίμαχη προσφορά πληροί όντως ορισμένους από τους όρους του διαγωνισμού.

- 5) Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση πάσχει επειδή η αξία της συμβάσεως που υπολογίστηκε στο έγγραφο αυτό δεν συνοδεύεται από επαρκή αιτιολογία.
- 6) Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι η DIGIT δεν είχε αρμοδιότητα να λάβει την προσβαλλόμενη απόφαση επειδή δεν έχει την αναγκαία εξουσιοδότηση.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2002 L 248, σ. 1)

Προσφυγή-Αγωγή της 25ης Ιουνίου 2013 — Federaci3n Espa~ola de Hostelería κατά EACEA

(Υπόθεση T-340/13)

(2013/C 245/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Federaci3n Espa~ola de Hostelería (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: F. del Nogal Méndez και R. Fernádez Flores, δικηγόροι)

Καθού: Εκτελεστικός Οργανισμός Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού (EACEA)

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την πράξη 2007-19641 134736-LLP-I-2007-1-ES-leonardo-LMP.
- Επικουρικώς, να απαιτηθεί η επαναφορά των πραγμάτων στην κατάσταση που βρίσκονταν κατά την ημερομηνία της εκ μέρους των ελεγκτών αποστολής [των ανακοινώσεων] σε εσφαλμένη διεύθυνση, επιτρέποντας στην προσφεύγουσα-ενάγουσα να αμυνθεί καταλλήλως.
- Επικουρικώς, να απαιτηθεί η μείωση του ποσού, του οποίου ζητείται η επιστροφή, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας.